બનામે જહાંદાર જાઆફરી.

દિલફરોશ.

નામના

મુનશી આગા મોહુમદશાહ "હશ્ર" પાસે
ખાસ લખાવેલા નાટકનાં ગાયનો.

પ્રગટ કરનાર,

નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળી.

પ્રોપ્રાયટર માણેકજી જીવણજી માસ્તર,
નાં૦ ૩૧ ઇ, વુડ હાઉસ રોડ, કોલાબા=મુંબઈ.

જે ચોપડી ઉપર મા. જી. માસ્તરની શાહીનો રબરનો છાપ નહી હશે
તે ચોરીની અથવા બલતે ઠેકાણે છપાયલી ધોટાળાવાળી સમજવી.

શ્રી જૈન એડવોકેટ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. ચીમનલાલ
ગોકળદાસે છાપી
ઠે. ઘીકાંટે નેશીંગભાઇની વાડી—અમદાવાદ.
આવૃત્તિ ૪ થી પ્રત ૨૦૦૦ સને ૧૯૨૦

કીમત ૪ આના.

આ ચોપડીનો કાપી રાઈટ તથા એ માહેલો ખેલ ભજવ
તવાના, ગાયનો છપાવવાના સર્વે હક નવી આલફ્રેડ નાટ
મંડળીના માલેકોએ પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે. જો કોઇ પ
આસામી અથવા કંપની એ હકોના ભંગ કરશે અને ભજવી બતાવ
કે ગાયનો છાપશે તો તેનાપર તેને જોખમે અને ખીસાએ કાયદેસ
પગલાં ભરવામાં આવશે.

આ ચોપડી સને ૧૮૪૭ તથા ૧૮૬૭ ના આકટ
પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

NOTICE.

The New Alfred Theatrical Co

BOMBAY.

To all to whom it may concern **NOTICE** hereby given that the Proprietor of THE N ALFRED THEATRICAL Co. of Bombay put on the Boards at Bombay a Play in U continued **DILFAROSH**. The Propi of the above Company is the owner of the s therein as well as of the sole rights of perform and he reserves to himself all such rights u the law relating thereto NOW, it is hereby not. that any person or persons, company or compa found infringing any of the said rights whethe copyright or of performance, will do so at hi their risk and will render himself or themse liable to restaint thereof by an injunction as we to damage to the owner of the above company steps will be taken by him to restrain the infi ment of his rights and to recover damag the cost and risk of the offending party or p

Dated at Bombay this 6 day of July 1

Maneckjee Jeevanji Master,
PROPRIETOR,
THE NEW ALFRED THEATRICAL C

બનામે ખુદા.

દિલફરોશ.

ગાયનો.

૧

મોહે જપ જપકે સદા કરીમ યાદ હોવે
જાન માલ હમરો તુજપે સદકે સબ અય ખાલીક.
ધ્યાન અગર જરૂર કરે ભાઈ યાર હાસીદ બને
ફ.ખીરો સબકા મન સમજ કાતીલ અકારબકો
કર તુ રહમ અય ખાલીક.

૨

આઈ આઇ બહાર મજે ઉડાઓ હું મય ખ્વાર
નાચો મોહનીઓં ગાઓ સજનીઆં
પ્યારી સોહનીઆં ન્યારી કામનીઆં—
સરદારી પેનીસારી બારી ગારી વારી વારી
બલહારી સારી હુંય નીસાર જાન પ્યારી પ્યારી
શાન જાન માનસે મંય વારી વારી
આન બાન સુરતાન ધ્યાનસે મંય વારી વારી—આન બાન
તત થઇ તત થઈ તત થઈ તત ધીધ કીટ ધીધ કીટ ધુમકીટતાલ
ધુમ ધુમ ધુમ ધુમ સમગત ચાલ
અશરત બરસત હર હર બાર * આઇ આઇ

૩

હમસે ખ઼ફા કર્યું હો ગ઼મકે જો મારે કો–
દુશમન જાના હય દીલમે ઼જરા સોચો.
સુન મનસા તેરે પયરોં પડુ. ભાઇ—
કરન ઉદાસ નીરાસ બીચારે કો હમસે–

૪

દુર દુર મુઝ઼ તુ નીકલ નીકલ નીકલ નીકલ જા
મચલ નચલ નીકલ જા ખ઼લલ ન કર સંભલ જા.
બકિ મરજા ખ઼ાક બાનજા કર–ન ખ઼ીજલ દુર હોજા
ચટક મટક ઝટક પટક સટક લટક અટક જા
ઓ ગ઼ુલામ બે લગામ ખામ અલગ સરકજા;
તોબા તોબા તોબા કરો ન બતીયાં.
રારકી દતીયાં ચંચલ ચપલ કઠન છતીયાં–
હંમસે દમ ન ચલત સકત
તુમસે હાશ હારા ખ઼્વાહ મ઼ખ઼્વાહ—

૫

યેહ ઇંગ્લીશ બીરાંડી શીરાઝ઼ અંગુરી
યેહ હય બીર તાસીર દાર
મોહઇયા હય પૂરા મય઼ખાના પયપાના
ઉ઼ડાના જમાના ખ઼ુમાર
યેરી ખ઼ુશ ગવાર બીસયાર મી઼કદાર
તઇયાર યેહ દેશી યેહ રાસી યેહ બાસી
યેહ મીઠી યેહ ક઼ડવી દીખાતી બહાર
બરાબર યેહ હય વીરકી મોહુવેકી, યાર—

વો જોહર હય ઇસ્મે કે જ઼ર હો નીસાર
યે બન્દર કે માનીંદ તુમકો નચાએ.
હો પીતેહી ખ઼ર જીસકે મુંહમે ચેહ જાએ
શીતાબી હો નાજી઼લ ખ઼રાબી હ઼જાર
લાચાર અનજામ કાર
હાં શરાબી હો આલમમે ખ઼ાર—

૬

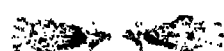
ન કરે દોસ્ત યગાનોંકા ભરોસા કોઇ—
સચ હય મુશકીલમે કીસીકા નહીં હોતા કોઇ.
બેવ઼ફાઇ સે અ઼જી઼જોં કી ખુલા એહ ઉ઼કદા.
હમ ન દુન્યામે કીસીકે ન હમારા કોઇ
ન હમ દમ ગ઼મકા દરહમ બરહમ
દીરહમ બીનહર સર ખ઼મકા—
વતન અન ઘનકા દુશમન બન નીસદીન
પલછીન પુર ગ઼મ દમકા.
સારે જ઼ાહીર બનકર યાર ગ઼ાર જ઼રકે
જો યાર હય અ઼ઇયાર હય મક્કાર હય
ગદ્દાર બના

૭

દીલપર કુચ્છ ગ઼મકે આસારસે હય પ્યારે
ક્યું હોકે ગુલેતર હય ઉદાસ નરગીસ તરસે
હસરત બરસે
માલદાર તુમ જી઼ના઼કાર તુમ આશકાર તુમ
આ઼લાયે બરતરસે

કર બયાન કુચ્છ હમસે હાલ હસરત મલાલ
કીસકે હમસે
હમદમ હરદમ જમજમ કર ગમ બરહમ
કરે હમ કહો હમસે.
હમસા યાર તનમન નીસાર કરડાલે
ધર દર જર સર પુર ખમ સરકે—દીલપર.

૮

દીલે નાદાં કો હમ સમઝાએ જાએંગે.
દીજમેં ઉનકે જાન ચલી હય—
ન વોહ આહોંસે સીતમ ભુલવાએ આએંગે—
સખ્ત પત્થરસે ઝીયાદા હય તેરા દિલ કાતીલ—
હુઈ આસાન નજાંઓ જોકી મુશ્કીલ કાતીલ—
ઉફ્રે બે દર્દ સીતમ પેશાઓ જાહીલ કાતીલ—
ન કીયા ઝીબ્હા ગયા છોડકે બીસમીલ કાતીલ—
દહને ઝખ્મ પુકારા કીયા કાતીલ કાતીલ
કીસે ઝખ્મે જીગરકે યેહ ચરકે દીખાએ જાએંગે—
દીલે ના—

૯

જાની લાસાની નુરાની સુરતીયાં—
પ્યારી દીલદારીકી સારી હંસ બતીયાં
જાદુસા ડારા હય આંખોને પ્યારી
પલકોને મારી કટારી જાં—
દીલકે તીલકે તનમેં મનમેં—જા

૧૦

પ્યાર મોહનીયાં નીબાના હોગા
ગ઼મ જો હોગા ઠાના હોગા.
આશ઼ક કો બોસા તો શીરી લબોંકા
દેના હોગા દીલાના હોગા—પ્યા૦
ચરચે તો ઉલ઼ફત કે ચેહીર હુંગે
હમ ન હોંગે ઼જમાના હોગા—પ્યા૦

૧૧

ડાકુ હુંય સારે પેશા ચોરી રાત દીન હુય
લાખોં કો મારે હ઼જારો વારે ન્યારે.
સીતમગરીપે હમ કમર કો બાધે હયંગે તે઼ગસે
઼કતલ કરેં બહુમ એક સરકો લુંટે મારે બારે

૧૨

જબ ડગ મગ પર તક તક પગ ધર બાલકાંસે પરખર પ્યાન
ચોર ડાકુ સરપર જાન—જગ ડગ૦
મુલકાજામઝુલકા દામ કૂસે઼ખર બનકર રહેબર બેહતર જાન
દુશમન રહે઼જન ખુ઼દ સર માન—જગ ડગ૦
આ઼કી શરાબ દે શીતાબ આબે નાબ ડલેદામ—
બારકે જામ઼જરકા કામકર તમામ શર મુદામ

૧૩

હાયરે પ્રીરાક મે યેહ જાયરે હમારી જાન હાયરે
ક્યાં કરૂં ગુઇયાં દીખત નહીં સઇયાં તરસઇયાં—
રૂલઇયાં જીયાકો જલઇયાં,
પ્યારી, જાનરે વારી સારી યેહ જઇયાં પ્યારી માનરે
લેવે તોરી બલઇયાં પડે તોરી ગોરી પઇયાં
નાહી નાહી નીસદીન કલીયાં તનમન જલીયાં,
કર ભલીયાં રંગ રલીયાં છલ બલીયાં હરદમ—

૧૪

દીલ જાની મેરે મેરી તુને કહર લી નજાની
અબ આવો સઇયાં ન સતાવો સઇયાં
નજર આવો સઇયાં નજરાવો સઇયાં જાની દીલબર
જો ચમનસે ગુજરે તુ અય સબા
તો યેહ કહેના બુલબુલે જારસે
કે ખીજાંકા દીન ભી હય સામને
ન લગાના દીલકો બહારસે.

૧૫

રંગત ચમકત કુદરત નુહરત દરસત બરસત નીરખત અખીયાં
રંગ કાલા ઢંગ આલા રાત કાલી જુલફ કાલી.
હય નીરાલી મેરી તું જાન—
જારે રીઝાલે તુ કઉએસે કાલે. તુ—કાલે કાલે
કાલે હબશી ગુલામ.
કાલે કો પાવો તો શાદી રચાઓ નખોલો જબાં.
જારે જારે ઓ આવારે એડી ચોટીપે વારૂં જા.—

૧૬

ગોરી તોરા દુલા બનુ મંય સાવરીયાં
અયસી ગોરી ગોરી નારીકા.
મંય કાલા કાલા બનુ પીયા
અયસે મંય વારૂં નીસારૂં હજારોં હજારોં પીયા—
દીયા ન બુઝાઓ જલાઓ ન જાઓ જીયા
લચક મચક તોરી કમર સુંદરીયા. દીલબર
અનવર દુલા બનુ ખુશતર
જાએગા તો આને યહાંન પાએગા.
તો મંય મર જાઉંગા ન ઘર અબ જાઊંગા—ગોરી

૧૭

તુમેં હુ દુંગા મંય વાકી ખબરીયા જાન
સુઝે દેદો યેહ પ્યારી સુંદરીયા જાન.
પ્યારી ચંચલ હય ન્યારી ન્યારી છલબલ
એ જારે મુવે ચલચલ ન ગુલામકા કામલું
અકસર કામ કરૂંગા ખુશ અનજાંમ કરૂંગા
બસ કુચ્છ કામ નહી જા ચલચલ ચોર કહીંકાં—
ચુપ ના કામ કહીં તુ કર બદનામ નહી તુ
હય નૌકર બરતર અફસર તુજપર
બદતર અજ.ખ.ર અ.ફસર હમપર—

૧૮

દુલક યેહ વહી હય વહી યેહ જ.મીં હય
પર ઇનસાન પેહલાસા ઇનસાં. નહી હય

યહાં જીન્દગીકા સબે ગ.મ નહી હય
કે જો હમ હય ઉસમેં હમે વાપરી હય
ન.જર ઉસકી પડતા જો કાંઈ હરી હય
ચેહ દીલ અપને .કાબુમેં રહેતા નહી હય
કભીતો સુનેગા હમારીભી અલ્લાહ
તેરાં આસતાં હય હમારી જબીં હય
દીલે બે બહા મુફત દેતા હું યારો
સીતમગરકો ફીરભી સુના ઔર સુની હય
તેરી તર.જે ગુફ.તાર સબસે અલગ હય
નહી મેં જો હાં હયે તો હાંમે નહી હય
કીસી અંજુમન મેં ન તાલીબકો ઢુંડો.
કે મુદતસે બેચારા ગો.શા નશી હય

૧૯

સાંઈ દેના નામ રબકે ભીક લાગ્યા બાબા–
અરરરરરરરરર ભુખા મર ગયા લાવો ભીક
કોડી કોડી પયસા પયસા દેના બાબા દેના બાબા અરરરરરરરર

૨૦

મોહે બીરહા સતાવે જી જરાવે
મોરે સઇયાં મેંય લાગું તોરે પઇયાં
જો આવે મોરે ધામ.—

ઈનતે જારીમેં ગુજારી રાત સારી બેકરારી
હય મંચ વારી જાન પ્યારા તુ પ્યારા હમારા દુલારા.
દુલારા નજારા દીખાદે મોરે શામ—હાય હાય—હાય હાય
સહલ સમઝે બહોત હમતો લગાના દીલકા-હાયહાયહાય-(૫)
સખ્ત મુશકીલ હુવા અબ આપમે આના દીલકા-હાય-૩—

૨૧

મીલેગા વોહ પ્યારા મેરા માહપારા
મીટા મીટા દાગ દીલકા
સોહન મોહન સમન બદન—
ચલન ફગન જોબનકા—
મગન મગન ચમન ચમન—
હુવે મન સજન મીલનકા—

૨૨

જાની મીલે દોનોં જાની મુરાદે દીલી પાની
જવાની દીવાની સનમ બુતે લાસાની
તુમ બીન દીલબર ઘરબર તજકર મુજતર દીલપર
ગમકા ગુજર થા—
તનમન જલકર જોબન ઢલકર મન બેકલકર
ટુકડે જીગરથા
ઘરસે નીકલકર બનબન ચલકર
મીલે અબ મુશતર દુરત કુરત બની

૨૩

ઝટપટ ચલું અગીનબોટ વરી
  ઘરી દુર હરી પુર
મન ચીનતા વાટતે ભારી—હો.
અમી કરતે ચાત ચાકરી
હુએ જાત નાખવાખરી
સારંગ કરતે સરદારી—હો—
કપટાંનાથી હય ખાસ્તી
ન કો રાહુ એથે જાસ્તી
જાવું નથી કરા તઇયારી—
ઘરી બાઈકો વાટ પાહાતી
કસી કરૂં ન કાટ પાહાતી
એવુંથી હમચે ઘરનારી—હો—

૨૪

ક્યા મકાન કારસ્તાન હુરજ઼ાન પરેશાન
ખીરદ ગુમ હય સારી અ઼જબ સેહર કારી—હય કુલ—
જહાંદાર તુલાચાર કહોયાર મદદગાર
મનશા હોવે પુરી કર મેહેરે વ઼કુરી
  દીખાદે શગીહ દીલ જાન—

૨૫

ખુદાયા સરચાર ક્યા તુ઼ફાન હુવા બર ઝટક રસરગરદાન
ભરોસા તુજપર હય હરઆન તુ હય સુબહાન આય યજ઼દાના

તુ પ્યારા જગકા હય સુલતાંન અલી અબજાન
સરવર બરતર ખાલીક અકબર દાવર સબકા—
કેમતર બંદા સર ગરદાં સુબહાં કર ફરમાન
બાર બાર એ શુમાર હાલે જાર પર હો મેહેરબાન

૨૬

દીલદાર યાર હમ કીનાર લાલા જાર પુર બહાર કમા બન
દીલ બે કરારથા ખતર ગયા વોહ કર ગયા દીલબર
નજર ઇધિર તો કર ચમન દીલારા બના
કયા હર હર દર દર ગુન સરવરકા દીલબર મીલકર
જોબન દરસા હમપર સરવર બરતરકા
બરસા ફરસા અનવાર દીલબર મીલકર
ગુલેતર ખીલકર હુન બરસા—

૨૭

હાં લાકે યારાં વે હુટ પડયા દીલ મેરા
ડાચી વાલયા
રબ્બા તેરીયાં દોહાઇયાં મુશકીલ કટણેનુ
આઇયાં બયઠી પુછદી ઝીરાઇયાં પતા તેરા
ડાચી વાલયા
સુતી રહે ગઇ સસી સેજ બલોચાંને બસી દીલદી
કોઇ ભી ન ફસી પાવીં ફેરા
ડાચી વાલયા
આહી કીધરનુ મારાં વેલે બાગ બલારા પુન્ની
બાજ ઉજાડા સુન્ના ખેડા
ડાચી વાલયા

૨૮

મંયતો સૈયાંકી પ્યારી દુલારી ઉમર મોરી બારી
નજર મતવારી, હાં નજર કર, વારી મંય તુઅપર—ર
જાન દીલબર શાન બરતર બાર બાર કર બાત પ્યારકી
નયન વોહી સોહને હુંય જીનમેં હોવે લાજ
ધીખ ભરે જો નયન પ્યારે આવે કોન કાજ
સુનો દીલજાન તેરે કુરબાન નજરકા બાન
ઇધર મત તાન લગે કારી.

૨૯

અજી લાવો સુદરીયા મોરે સઇયાં
સંવરીયા મંય ન માનુરે
પ્યારે કહાં ગવાઈ યેહ બતાઓ—
લાખ કહી મંયને એક ન માની
સુંદરીયા સુદરીયા ડગરીયા ગવાઈ
મંય ન કહેતાથા—મંય ન કહેતાથા—કયું ભલા !
યેહ તો મંય જાનતીથી
રંડી એક લા યાનતીથી

વાહજી વાહ મીયાં—
વાહજી વાહ મીયાં
વાહ મીયાં વાહ મીયાં
વાહ મીયાં વાહ મીયાં
કયની નીરાલી નીકાલી યેહ ખ્યાલ.

સમાપ્ત.